

בית הבחירה (מאירי) מסכת בבא קמא דף יא עמוד ב

כבר ידעת שאין חיוב פדיון הבן חל עד שישלמו שלשים יום אף על פי שנתברר שכלו חדשיו שאין בו חשש ספק נפל שנאמר ופדויו מבן חדש תפדה מת הבן בתוך שלשים ואפילו ביום שלשים פטור ואם הקדים ונתן הרי כהן חייב להחזיר ואפילו מת על ידי סבה כגון שנטרף על ידי ארי שאין הדברים מוכיחים להיות מיתתו באה מצד שהוא נפל אעפ"כ אין כאן פדיון שאף באותו שנתברר לנו שכלו חדשיו אינו בן פדיון אחר שלא השלים שלשים שאלו השלים שלשים חייב ליתן אף לאחר שמת כמו שיתבאר במקומו:

ויש מפרשים בה אפילו נטרף ולא מת ר"ל הואיל ונעשה טרפה בתוך שלשים ואי אפשר לו לחיות אף על פי שחי לאחר שלשים וכן הדבר מוכיח בתלמוד מנחות פרק הקומץ רבה דקאמר בנולד לו בן שני ראשים שחייב ליתן עשר סלעים לכהן והקשה מזו דבכור שנטרף ואין פודין אותו ותירץ שאני התם דבגולגולת תלא רחמנא אלמא נטרף דהכא פירושו שנעשה טרפה ומעתה מה שפירשו גדולי קדמונינו דדוקא בשנתחדש לו טרפות זה מעתה אבל אם נולד בסמני טרפות חייב לפדותו לאחר שלשים שהרי שני ראשים טרפות הוא שכל יתר כנטול דמי ופרשו עלה במסכת מנחות שנותן עשר סלעים לכהן מפני שהכתוב תלאן בגולגולת יראה משמועה שהזכרנו שלא נאמר כן אלא בטרפה של שני ראשים ומטעם דבגולגולת תלא רחמנא הא בשאר טרפות לא ומ"מ הם מפרשים שאני התם דכיון דהכי איתליד ולא נטרף לאחר שנולד חייב דהא בגולגולת תלא רחמנא והוא הדין לשאר טרפיות: